

[Petra Petersen.]

efter den tale, det ærede medlem holdt i foråret, men det er muligt, at det ærede medlem senere er blevet mere enig med sig selv om rigtigheden af lovforslaget.

Viggo Starcke: De parter, som berøres af disse to lovforslag, er først og fremmest patienterne, det er dem, der er det centrale i hele det kompleks af overvejelser, som finder sted her. Dernæst er det samfundet, fordi patienterne er en del af samfundet, og fordi folketinget som et af samfundets organer har til opgave at varetage samfundets interesser og beskytte patienternes interesser. Dernæst er det lægerne, som, da patienterne på disse områder som regel er usagkyndige, ofte må være dem, der taler patienternes sag. Endvidere er det apotekerne og medicinalfabrikkerne, som væsentlig er en slags tjener for patienterne med lægerne som mellemlid, og endelig er det videnskaben, forskningen, på hvilket område vi i dag kun står ved begyndelsen af en periode, hvis udvikling vi ikke kan overskue.

Når jeg skal tale om disse problemer, vil jeg på forhånd undskylde, at jeg måske gør det lidt mere udførligt end nogle af de foregående ordførere. Det kommer af, at jeg ved en tilfældig konstellation har nogle af forudsætningerne for at kunne bedømme, hvad det drejer sig om. Det er nemlig et område, som er overmåde indviklet for almindelige mennesker at overskue, og de få kvalifikationer, jeg har, er, at jeg dels i korte perioder selv har været patient, dels i en anden periode af mit liv har været læge, dels i en tredje periode har været farmakolog, har været knyttet til det farmakologiske institut, hvor det bl. a. var min opgave at holde forelæsninger om lægemidlernes tilberedning og recepternes skrivning.

Vi har her i Danmark ca. 350 apoteker, som i økonomisk investeringskapital repræsenterer ca. 41 mill. kr. Vi har i Danmark en apotekerstand, som vistnok intet andet land i verden har magen til med hensyn til videnskabelig standard, med hensyn til dygtighed og med hensyn til en lang række kulturelle egenskaber, som har gjort de danske apoteker til små kulturcentre ude i befolkningen. Desværre er det sådan, at i gennemsnit bliver en apoteker først apoteker, når han er temmelig gammel, og den

periode er forbi, da apotekerne havde en næsten sikker udsigt til at blive rige. Det er en relativt beskedent indtægt, der i dag stilles apotekerne i udsigt, og chancen for at blive apoteker har ikke alle de farmaceutiske kandidater i dag. Vi har herhjemme til gengæld 16 medicinalfabrikker, hvoraf de væsentlige er de 11. Og det er disse faktorer med deres forskellige interesser, som det er lovgivningens opgave at harmonisere.

I det foreliggende lovforslag og det lovforslag, som var til behandling her i februar, og den betænkning fra apotekerlovs-kommissionen, som har været basis for disse to lovforslag, er der et meget stort område, hvor der er enighed fra alle sider. Af nyheder i lovforslagene er der særlig § 1, hvori der for første gang fremføres en brugbar og ret klar definition af, hvad man skal forstå ved lægemidler. Endelig er der enighed om det væsentlige af, hvad der handler om farmakopeen, hvad der handler om apotekernes oprettelse, om deres drift o. s. v. Jeg tror også, der er enighed om det, der står i § 4 om reglerne for reklame og annoncering, hvorefter der bliver mulighed for at gribe ind overfor vildledende reklamer, overfor falsk annoncering, som kan bruges til at føre usagkyndige patienter, ja, selv travle læger bag lyset; men man må ikke glemme, at reklamerne og annonceringen også har en positiv virkning, idet disse faktorer sommetider modvirker træghed og vane og vækker både læge og patient overfor de fremskridt, der er sket, og som man måske ellers først længe efter ville blive opmærksom på. Det meste af lovforslaget er et forsøg på at legalisere og kodificere en lang række af forordninger og praksis, og jeg tror, at der i denne sal er enighed om det meste af det.

Det, som der væsentligt har været uenighed om, både i kommissionen, i denne sal og ude i befolkningen, er de to kapitler i lovforslaget, kapitel XII, som handler om de medicinske specialiteter, og kapitel XIII, som handler om de ældre specialiteter.

Se, lægemidler kan foreldes og gå af brug og blive det, som man indenfor farmacien kalder obsolete, men det kan måden at fremstille lægemidler på også. Den moderne teknik, de enorme fremskridt indenfor farmakologien og farmacien og de vældige fremskridt indenfor den udvik-